

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Hist. Ord. les. plena co[n]tradictionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

tamen sceleratus Apostata id sibi sumit, vt interpretentur
 gat Constitutionum Societatis IESV, & quæ vnus fortè si-
 milis illi scelere ac simulatione Nouitius dixit ac fecit, ea
 ipsis Moderatoribus Societatis attribuit, itaq; narrat tan-
 quam omnium Iesuitarum communi consilio facta sint:
 Aut quæ circa vnum Tyronem contigerint, toti Societati
 consueta esse, impudentissimè mentitur: Quanquam, vt
 sapè dicendum, nihil etiam ab vilo Nouitio dictum aut
 factum commemorat, cui non venenum mendacitatis sue
 aspergat.

*A. Historia
 nomine indi-
 gnissimus li-
 ber, qui toties
 sibi repugnet.*

*Cap. 5. & 6.
 Hist. Ord. Ies.
 & alibi.*

Ecquis tandem est, qui inimico ac hosti Societatis Iesu,
 & in eadem Tyroni adhuc, homini leuissimo, fidem cum
 veste mutanti, periuro, transfugæ credat? Et credat, narran-
 ti talia, quæ neq; sunt credibilia, nec satis inter se cohæren-
 tia? Non enim hæc historia mendaciunculis leporis causa
 aut amplificationis gratia aspersa est; sed præter mendacia
 & maledicta, interq; se pugnantes calumnias nihil omni-
 no continet. Quoties ille Societati IESV regias gazas, &
 in rebus omnibus elegantiam ac splendorem exquisitum ex-
 probrat; & nihilominus deinde narrat, ijs eos spectaculis
 saginari, quæ non solum nullus homo elegantior; sed ne-
 que bubulcus aut subulcus coram se fieri pateretur. Ille idè
 Iesuitis omnium scelerum perpetratorum, non liberta-
 tem, sed summam licentiam; ac seruitutem intolerabilem,
 qua premantur, obiectat. Ille qui Iesuitarum ambitionem
 exagitat; eorum abiectiōem & in negotijs vilissimis stu-
 diosas occupationes commemorat. Quos libidinum ne-
 fandarum, homo impurissimus, arguit; eosdem frændan-
 darum cupiditatum & afflictationum corporum studiosos
 pronunciat. Quorum vitam sceleribus plenissimam esse
 contendit; eorum disciplinam seuerissimam esse narrat:
 Ita vt necesse sit, si vera sit hæc historia: Iesuitas solos omni-
 um hominum liberrimos ac miserrimos; in vsurerum di-
 tissimos ac sordidissimos; intemperantissimos ac seuerissi-
 mos; nequissimos ac probissimos esse. Itaq; tantum abest,
 vt tanta libidine maledicendi ac mentiendi auctoritatem
 & pon-

& pondus historiae addiderit sceleratus Apostata, ut etiam ijs, quæ speciem veritatis habent, nemo credere ausit: utq; etiam nonnulli, qui antè pessimè Societatem oderant, lecta hac historia, quædam animaduerterint, ob quæ suspicendos & amandos Iesuitas arbitrentur.

Illud præterea velim in mentem veniat omnibus, dum de hac historia audiunt, eam uè legunt; quo animo ipsi laturi essent, aut quam fidem tribuendam censerent ei, qui Historiæ nomine librum ederet, in quo omnia dicta, facta, cogitata alicuius familiæ, & quæcunq; in ea domo quomodo cunq; acciderunt, toti mundo narrarentur, & ipsi Patri-familias, tanquam auctori eorum ascriberentur. Quis est tam sanctus? quis tam innocens? quis tam securus, qui quæ à liberis suis, quæ à seruis, quæ ab ijs, qui ipso fortè absente, domi suæ versantur, vel pronunciata, vel patrata sint, velit, aut possit defendere? Quis non iniquè ferat, in lucem protrahi, quæ quamuis grauiissimus homo & integerrimus, domi suæ instituat, iocos aut serias: quemadmodum se cum liberis, cum seruis, cum amicis delectet, aut quibus utatur verbis, quibus gestibus in ludo, in studio, erudiendo, monendo, puniendo, blandiendo: Quemadmodum se habeat, dum vestitur, dum cubitum it, dum surgit: Et similia, quæ õnes quamuis honestissimè faciant; occulta tamen esse volunt: idque vel ideo, quia nemo ea non abscondit: vel, quia talia etsi verè narrantur, tamen multis sunt munita circumstantijs, quæ cum neque sciri, neque satis explicari possint, facilè fit, ut aliter contigisse existimentur, atque adeò hominum obrectationi sint obnoxia. Quid si verò, qui hæc penatium mysteria reuelant, etiam inimici sint eius familiæ, eamq; deletam atque occisam cupiant? Quid non calumniarum excogitabunt? Existimo igitur hoc ipso neminem sapientem crediturum huius generis narrationibus, quod communis hominum sensus est, eas sine scelere nec commemorari, nec audiri posse. Arbitror quoque neminem Elię Hasenmillero Iesuitarum mores ac consuetudines recitanti, maiorem fidem habiturum, quàm ipse seruis suis fugi-

5. Narratur
mendaciter
ea, quæ com-
muni hominũ
iudicio neque
reuelanda,
neque creden-
da sunt.